

Liikenne- ja viestintäministeriö

Liikenne- ja viestintäministeriön lausuntopyyntö 25.1.2017, LVM 2302/03/2015

Lausunto koskien luonnosta hallituksen esitykseksi eduskunnalle yksityistielaksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Liikenne- ja viestintäministeriö on pyytänyt valtiovarainministeriöltä lausuntoa koskien ehdotusta hallituksen esitykseksi eduskunnalle yksityistielaksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Liikenne- ja viestintäministeriö pyytää arvioimaan erityisesti esitettyjen muutosten taloudellisia ja muita vaikutuksia sekä lausumaan hallituksen esityksestä ja sääntelytarpeesta ottaen huomioon hallitusohjelman tavoite normien purkamisesta ja sääntelyn sujuvoittamisesta.

Valtiovarainministeriö antaa hallituksen esitysluonnoksesta seuraavan lausunnon:

Esityksellä ehdotetaan säädettäväksi uusi yksityistielaki. Se korvaisi vuonna 1963 voimaan tulleen lain yksityisistä teistä. Samalla tehtäisiin vähäisiä, lähinnä teknisiä muutoksia eräisiin muihin lakeihin.

Luonnoksen mukaan osana kuntien tehtävien vähentämistä tielautakunnat lakkautettaisiin ja niiden tehtävät siirrettäisiin yksityistietoimituksessa Maanmittauslaitoksen tai tietyissä tapauksissa kunnan kiinteistörekisterin pitäjän hoidettavaksi, maa- ja metsätalouden sekä maakuntauudistuksen yhteydessä perustettavaan Valtion lupa- ja valvontavirastoon.

Luonnoksen mukaan maakunnille ja kunnille säädettäisiin mahdollisuus perustaa yksityistieasioille sovittelu- ja neuvontaelimiä. Niiden kuntien kiinteistönmuodostamisviranomaiselle, jotka ovat ottaneet kiinteistörekisterinpidon tehtäväkseen asemakaava-alueellaan, mahdollistettaisiin yksityistietoimitusten tekeminen myös asemakaava-alueen ulkopuolella. Näillä toimenpiteillä pyrittäisiin lieventämään tielautakuntien lakkauttamisesta yksityishenkilöille aiheutuvaa kuluriskin kasvua yksityistieasioiden hoidossa.

Muussa rahoituksessa korostettaisiin hyötyjä maksaa-periaatetta. Tavoitteena on laajentaa yksityisteiden tienpidon maksajapohjaa. Yksityisteiden ulkopuolisten käyttö käännettäisiin lähtökohtaisesti luvanvaraiseksi. Tieoikeus voitaisiin jatkossa perustaa myös yhteiskunnan julkisille toimijoille (valtio, kunta, maakunta), jos ne toimillaan ohjaavat liikennettä yksityistielle. Valtio, kunta tai maakunta voisi tällaisissa tilanteissa siis jatkossa olla velvollisia tieosakkaina osallistumaan tienpitoon ja sen kustannusten jakamiseen. Lisäksi mahdollistettaisiin aiempien tien rakennuskustannusten huomioiminen myös käyttömaksuja määrättäessä. Tienpitovelvollisuuden jaossa eli

tieyksikköjen, joiden perusteella maksetaan tiemaksuja, määräämisessä mahdollistetaan jatkossa myös tieosakkaan tien käytön pituuden huomioiminen.

Yksityistielain valtionavustuskriteereitä esitetään selkeytettäväksi ja karsittaviksi. Avustuskriteereiksi jätettäisiin ainoastaan yksityistien järjestyneisyys sekä yksityistietä koskevan tiedon olemassaolo, ajantasaisuus ja avoimuus. Valtionavustustehtävän hoitamisesta ja yksityisteiden lauttapaikkojen avustamisesta säädettäisiin maakuntalain ratkaisujen mukaisesti. Valtionavustustehtävää hoitaisivat jatkossa maakunnat. Avustuskriteerien karsimisella olisi tarkoitus antaa maakunnille mahdollisimman laaja valinnanvapaus päättää, miten avustamiseen käytettävissä oleva määräraha sen alueella käytetään. Esityksen valmistelussa on arvioitu, että paikallisella tasolla on ajantasainen ja perusteltu näkemys siitä, missä kunnossa alueen yksityistiet ovat ja millä tasolla yksityisteitä on kulloinkin avustettava ottaen huomioon elinkeinoelämän ja pysyvän asutuksen tarpeet. Maakunnilla on oletetusti suuri intressi pitää yksityistiet elinkeinoelämän ja pysyvän asutuksen edellyttämässä kunnossa. Esityksen mukaan laista poistettaisiin vanhat maininnat yksityisteiden erityiskohteiden avustusten enimmäisprosentista. Esitetään, että yksityisteiden lauttapaikkojen ylläpitoa maakunnat voisivat avustaa osana saaristoliikenteen suunnittelua ja järjestämistä maakuntalain 6 §:n 2 momentin mukaisesti. Tällä muutoksella arvioidaan saavutettavan hyötyjä, koska näin yksityisteihin liittyvä päätöksenteko siirrettäisiin kokonaisuudessaan maakunnille paikallisen näkemyksen piiriin. Yhteysalusliikenteen ja yksityisteiden lauttapaikkojen tarkasteleminen maakunnissa yhtenä kokonaisuutena edistäisi alueellisen kokonaisuuden hallintaa ja paikallista harkintaa ja tuottaisi mahdollisia tehokkuushyötyjä. Kuntien avustamismahdollisuuksiin ei tehtäisi muutosta, ja se säilyisi vapaaehtoisena.

Esityksen mukaan uudessa yksityistielaisissa täsmennettäisiin asemakaava-alueilla olevien yksityisteiden asemaa. Kunnille säädettäisiin velvollisuus antaa arvio asemakaava-alueella sijaitsevan yksityistien tilanteesta viiden vuoden välein niin vaadittaessa. Lisäksi kunnan olisi otettava hoitoonsa kaava-alueella sijaitseva tai kaava-alueelle johdettava yksityistie, mikäli yksityistien liikenne huomattavasti lisääntyy asemakaavan toteuttamisen seurauksena.

Valtiovarainministeriö toteaa, että ehdotus tielautakuntien lakkauttamisesta ja tehtävien siirrosta on osa hallituksen talouspoliittisen ministerivaliokunnan 16.2.2016 hyväksymää toimenpideohjelmää kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämiseksi. Tielautakuntien lakkauttamisesta aiheutuvien lähinnä kokous- ja henkilöstökulujen vähenemisestä aiheutuvien säästöjen määrän on arvioitu olevan 2-3 milj. euroa. Ministeriöllä ei ole siten huomauttamista esityksiin, jotka koskevat kuntien tielautakuntien lakkauttamista ja tehtävien siirtoa luonnoksen mukaisesti Maanmittauslaitokseen tai tietyissä tapauksissa kunnan kiinteistörekisterin pitäjälle, maa- ja metsätalouden sekä maakuntauudistuksen yhteydessä perustettavaan Valtion lupa- ja valvontavirastoon.

Valtiovarainministeriö toteaa, että esityksellä on kytkentä sote- ja maakuntauudistukseen ja se on luonnoksen mukaisesti riippuvainen sitä koskevista lakiesityksistä. Maakuntalakiesityksen 6.1 §:n mukaan (HE 15/2017 vp) maakunta hoitaisi sille laissa säädettyjä tehtäviä, joita olisivat mm. liikennejärjestelmän toimivuus, liikenneturvallisuus, tie- ja liikenneolot, alueellinen tienpito, maankäytön yhteistyö ja toimintaympäristöä koskevien tietojen tuottaminen valtakunnalliseen liikennejärjestelmäsuunnitteluun sekä myös yksityisteitä ja liikkumisen ohjausta koskevat valtionavustustehtävät.

Avustukset

Ehdotuksen 89 §:ssä säädetään maakunnan avustuksesta:

”Maakunnat voivat vuosittain maakuntalain 6 §:n 2 momentin mukaisesti avustaa valtion talousarviossa olevan tähän tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa sellaisen yksityisen tien ja talvitien tienpitoa, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja jonka xx §:n mukaiset tiedot ovat ajan tasalla. Yksityisteiden lauttapaikkojen ylläpitoa maakunnat voivat avustaa osana saaristolikenteen suunnittelua ja järjestämistä maakuntalain 6 §:n 2 momentin mukaisesti.

Avustusmäärärahan riittävyysarviointi tehdään maakuntien valtuustokausittain. Arvioinnissa tarkastellaan yksityisteiden valtionavustusten tarvetta, avustuksilla saavutettuja vaikutuksia, arvioitua tulevaa kehitystä sekä näiden suhdetta julkisen talouden kehitykseen.”

Ehdotus sisältää lisäksi asetuksenantovaltuuden (102 §). Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä valtionavustusmäärärahan jakamisesta maakunnille, avustuspäätösten voimassaolosta ja maakuntien velvollisuuksista valtionavustustehtävän hoitamisessa (4 kohta). Perustelujen mukaan:

”Pykälän 4 kohdan mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin lisäksi säätää valtionavustusmäärärahan jakamisesta maakunnille, avustuspäätösten voimassaolosta ja maakuntien velvollisuuksista valtionavustustehtävän hoitamisessa. Maakuntalakiesityksen mukaan yksityisteiden valtioavustustehtävä olisi maakuntien vapaaehtoinen tehtävä. Avustus olisi kuitenkin valtionavustusta, johon käytettävästä määrärahasta eduskunta päättäisi. Maakuntien rahoituslain asukasluokun perustuvat yleiset periaatteet rahoituksen jakamisesta maakunnille sopivat huonosti yksityistieavustuksiin. Jotta esimerkiksi elinkeinoelämän, kuten maa- ja metsätalouden, sekä haja-asutuksen määrä voitaisiin huomioida, olisi tarpeen valtioneuvoston asetuksella määritellä tarkoituksenmukaisempi ja yksityisteiden tarpeisiin paremmin vastaava rahanjakomalli sekä siinä käytettävät kriteerit.”

Valtiovarainministeriö toteaa, että valtionavustustehtävän siirtäminen maakunnan hoidettavaksi on perusteltua. Tehtävästä on säännös maakuntalain 6 §:n 1 momentissa. Valtionavustuskriteereiden ehdotettu karsiminen sinänsä korostaa maakuntien itsehallintoa ja maakunnan omaa päätöksentekoa. Valtiovarainministeriö kuitenkin toteaa avustuksista ja maakuntien rahoituksesta, että määrärahan on linjattu olevan jatkossa osa maakuntien ns. yleiskatteista rahoitusta ja määräraha ei ole siten erillisellä momentilla. Tämä tarkoittaa sitä, että maakunnat lähtökohtaisesti päättävät niille annettavien tehtävien osalta avustamisesta ja siten myös tarkemmista avustamiskriteereistä. Esitysluonnoksessa ei ole huomioitu tätä nk. yleiskatteisuutta. Maakuntalakiluonnoksessa (6 §:n 1 momentti 15 kohta) yksityisteitä ja liikkumisen ohjausta koskevat valtionavustustehtävät ehdotetaan maakunnille pakollisiksi tehtäviksi, toisin kuin luonnoksessa on tältä osin mainittu. Maakuntien rahoituslakiesityksen (L maakuntien rahoituksesta 4.1 §) mukaan maakunta päättää saamansa rahoituksen kohdentamisesta tehtäviensä hoitamiseen. Maakuntien nk. muiden tehtävien rahoituksesta säädettäisiin rahoituslain 4 luvussa. Valtiovarainministeriö toteaa, että ehdotus tulee vielä sisällöllisesti tarkistaa vastamaan maakuntien rahoituslaki- ja maakuntalakiesitysten periaatteita ja sisältöä.

Kunnan avustuksista esitetään säädettäväksi 90 §:ssä:

Kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suoritettavaksi. Kunta voi avustaa sellaisen yksityistien tienpitoa, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja jonka 96 §:n mukaiset tiedot ovat ajan tasalla.

Valtiovarainministeriö toteaa, että kunnat voisivat edelleen päättää avustuksista. Ehdotuksessa on kuitenkin asetettu vastaavat kriteerit kuin maakunnan avustukselle. Avustettavan yksityistien tulisi olla järjestäytyneet tiekunnaksi ja sitä koskevat yksityistierekisterin tiedot tulisi olla ajan tasalla. Lainkohdan perustelujen mukaan avustuskriteereillä varmistettaisiin muun muassa tiekuntien hallinnollisen tiedon ajantasaisuus yksityistierekisterissä sekä kannustettaisiin järjestäytyneisyyteen, jonka katsotaan olevan tärkeä elementti yksityistieihin liittyvässä tehokkaassa ja ammattimaisessa tienpidossa. Valtiovarainministeriö toteaa, että vaikka kriteerien käytön taustalla oleva perustelu on sinänsä hyväksyttävä, ei kunnan tai maakunnan harkintavaltaa olisi välttämätöntä rajoittaa tältä osin.

Valtion lupa- ja valvontavirasto

Valtion lupa- ja valvontavirastoon ehdotettujen tehtävien osalta valtiovarainministeriö katsoo, että virastolle ehdotetut tehtävät ovat luonteeltaan uudelle perustettavalle virastolle soveltuvia ja niiden osoittaminen Valtion lupa- ja valvontavirastolle on perusteltua. Uusissa tehtävissä on kyse hallintopakko- ja oikeusturvatehtävistä, jollaisia on tarkoitus koota Valtion lupa- ja valvontavirastolle yli hallinnonalarajojen. Tehtävien hoidossa voi olla saavutettavissa virastossa synergiaetuja muiden vastaavankaltaisten tehtävien hoidon kanssa.

Hallituksen esitysluonnos on kuitenkin vaikutusarvioinniltaan puutteellinen, sillä siinä ei ole arvioitu uudelle virastolle osoitettavien tehtävien volyymia, tehtävien vaatimaa henkilöstöresurssitarvetta eikä tuotu esille, miten tehtävän hoito Valtion lupa- ja valvontavirastossa resursoidaan. Tältä osin esitysluonnosta tulee jatkovalmistelussa täydentää. Uudelle virastolle tulee osoittaa resurssi sille ehdotettavien uusien tehtävien hoitamiseksi.

Lisäksi valtiovarainministeriö toteaa lainsäädäntöprosessiin liittyvänä seikkana, että hallituksen esitys maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevaksi lainsäädännöksi on tämän hetken aikatauluarvion mukaan tarkoitus antaa eduskunnalle elokuussa 2017. Ehdotus laiksi Valtion lupa- ja valvontavirastosta sisältyy edellä mainittuun hallituksen esitykseen. Nyt lausunnolla olevassa lakiluonnoksessa ehdotetaan osoitettavaksi tehtäviä Valtion lupa- ja valvontavirastolle. Aikataulullisena haasteena on, että nyt lausunnolla oleva hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle ennen kuin lakiehdotus, jolla vasta ehdotetaan perustettavaksi Valtion lupa- ja valvontavirasto. Esitysten välillä tulee muodostumaan riippuvuussuhde, mikä tulee vaikuttamaan myös nyt lausunnolla olevan hallituksen esityksen käsittelyaikatauluun eduskunnassa.

Valtiovarainministeriö toteaa lisäksi teknisenä korjaustarpeena, että hallituksen esitysluonnoksessa Valtion lupa- ja valvontavirasto on kirjoitettu pienellä alkukirjaimella, vaikka se valtion keskushallinnon viranomaisiksi luokiteltavana viranomaisena tulee kirjoittaa isolla alkukirjaimella.

Sovittelu- ja neuvontaelin

Valtiovarainministeriö toteaa, että ehdotus maakuntien ja kuntien mahdollisesta sovittelu- ja neuvontaelimestä on poikkeuksellinen kuntasektorilla ja verrattuna kunta- ja maakuntalain mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn. Luonnoksen 95 §:ssä säädetäisiin neuvonta- ja sovitteluelimestä, että maakunnat ja kunnat voivat perustaa yksityistieasioita käsittelevän neuvonta- ja sovitteluelimen tai tarjota muutoin neuvonta- ja sovittelupalveluita yksityistieasioissa. Pykälän perusteluissa todetaan seuraavaa:

”Pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi säännös siitä, että maakunnat ja kunnat voisivat halutessaan perustaa yksityistieasioita käsittelevän neuvonta- ja sovitteluelimen tai tarjota muutoin neuvonta- ja sovittelupalveluita yksityistieasioissa. Tehtävä olisi vapaaehtoinen ja sen tarkempi järjestäminen jätettäisiin kuntien ja maakuntien itsensä varaan. Ne voisivat järjestää tarkoitettua palvelua yhdessä tai erikseen ja myös yhteistyössä muiden kuntien ja maakuntien kanssa. Se että toinen on ryhtynyt tarjoamaan neuvonta- tai sovittelupalvelua, ei poissulkisi toisen mahdollisuutta tarjota vastaavia palveluja. Lisäksi myös yksityiset toimijat voisivat edelleen tarjota vastaavia palveluita. Säännöksen tarkoituksena on mahdollistaa alueellisille toimijoille muodon tukea alueensa yksityistietoimijoita ja osakkaita hankalissa tilanteissa, niin että esimerkiksi kuluriskiltään huomattavaan muutoksenhakuprosessiin ei ryhdyttäisi tapauksissa, joissa se olisi asiantuntevan neuvonnan ja mahdollisesti myös sovittelun kautta vältettävissä. Maakunnilla olisi jatkossa rooli yksityistieasioissa muun muassa yksityistieavustusten jakamistehtävän myötä, ja niillä olisi myös intressi huolehtia alueensa elinvoimaisuudesta, minkä johdosta yksityistieiden hoidon sujuva järjestäminen ja tuki siinä voisi olla niille luonteva tehtävä. Sama koskee kuntia.”

Valtiovarainministeriö toteaa, että vastaavanlaisia elimiä ei ole kuntasektorilla käytössä, ja kyseisen elimen juridinen asema on luonnoksessa epäselvä. Luonnoksessa ei käsitellä tehtävän luonnetta riittävän tarkasti. Luonnoksen perustelujen mukaan myös yksityiset voivat tarjota näitä palveluja. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan vaikuttaisi siltä, että kyse olisi julkisesta hallintotehtävästä, jonka hoitamista tulee tältä osin käsitellä ja perustella vielä perustuslain 124 §:n valossa. Ilmeisesti kuntien ja maakuntien osalta kyseinen tehtävä olisi viranomaistoimintaa, jota tehtäisiin virkavastuulla. Kyseinen elin olisi todennäköisesti kuntalaissa ja maakuntalaissa tarkoitettu kunnan tai maakunnan toimielin, mikä tarkoittaisi että sen päätöksenteossa noudatettaisiin kuntalakia tai maakuntalakia, hallintolakia ja myös mm. julkisuuslakia. Kuntalaissa ja maakuntalaissa säädetty oikaisuvaatimus- ja muutoksenhakumenettely tulisivat ilmeisesti sovellettavaksi, mikä ei selkeyttäisi asianosaisten asemaa ja muutoksenhakujärjestelmää. Kyse olisi kunnille ja maakunnille annettavasta tehtävästä, joka kuitenkin olisi vapaaehtoinen. Valtiovarainministeriö toteaa, että neuvontatehtävä kuuluu viranomaisille jo hallintolain perusteella, joten siitä ei olisi sinänsä ilman erityisiä perusteita tarpeen säätää erikseen. Jos asiasta ehdotetaan säädettäväksi, tulee elimen hallinnollista asemaa ja sääntelyn vaikutuksia käsitellä esityksen jatkovalmistelussa.

Tehtävien lisääminen

Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotuksessa lisättäisiin jonkin verran kuntien tehtäviä. Kunnille säädettäisiin velvollisuus antaa arvio asemakaava-alueella sijaitsevan yksityistien tilanteesta viiden vuoden välein niin vaadittaessa. Ehdotuksen 14 §:n 1 momentin mukaan jos kadunpitopäätöstä ei viiden vuoden kuluessa asemakaavan hyväksymispäätöksen lainvoimaiseksi tulemisen jälkeen ole tehty, on kunnan tiesakkaan tai tiekunnan vaatiessa tehtävä kadunpitovelvollisuutta koskeva arviointi enintään viiden vuoden välein. Ehdotetun arviointitehtävän osalta ei ole tehty kuin suppeasti vaikutusarviota, esitystä tulisivatkin tältä osin täydentää, mikäli velvoitteesta aiotaan ehdottaa säädettäväksi. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan arviointivelvoitetta tulisi jatkovalmistelussa tarkastella kadunpitopäätöstä koskevan maankäyttö- ja rakennuslain säännösten valossa ja tarkentaa menettelyä ja sen suhdetta muutoksenhakujärjestelmään.

Lisäksi esitetään (14 §:n 2 mom.) säädettäväksi, että kunnan on otettava hoitoonsa asemakaava-alueella sijaitseva tai kaava-alueelle johtava yksityistie, mikäli yksityistien liikenne huomattavasti lisääntyy asemakaavan toteuttamisen seurauksena. Tiesakkaalla tai tiekunnalla on oikeus saattaa kysymys kunnan velvollisuudesta ottaa

tienpito hoidettavakseen toimivaltaisen Valtion lupa- ja valvontaviraston käsiteltäväksi ja se voi uhkasakolla velvoittaa kunnan täyttämään sanotun velvollisuuden. Valtiovarainministeriö toteaa, että velvollisuus niin ikään lisäisi kuntien velvoitteita ja merkitsisi tienpitovelvoitteen laajentamista maankäyttö- ja rakennuslaissa (86 §) säädetystä kadunrakentamiseen kytkeytyvästä hoitovastuusta. Toisaalta kriteerit olisivat varsin väljät, mikä ei ole ongelmatonta etenkin Valtion lupa- ja valvontaviraston käsittelyn edellytyksen osalta. Valtiovarainministeriö ei kannata asiasta säätämistä ehdotetulla tavalla. Tältä osin lakiesitystä ja sen tarpeellisuutta tulisi jatkovalmistelussa vielä perustella, tarkentaa ja kuvata tehtävän vaikutuksia.

Valtiovarainministeriö toteaa, että edellä mainittujen, kuten yleensäkin uusien tehtävien, lisäämiseen kunnille tulee suhtautua pidättyvästi huomioiden toimenpideohjelma kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämiseksi. Kunnille ei myöskään voida säätää lisätehtäviä muutoin kuin rahoitusperiaatteen mukaisesti siten, että uudesta lakisääteisestä tehtävästä aiheutuvat kustannukset kompensoidaan kunnille täysimääräisesti kuntien rahoituksessa.

Muita huomioita lakiehdotuksesta

Valtiovarainministeriö vielä toteaa kuntien järjestämien palvelujen osalta, että luonnoksen 23 §:n mukaista luvanvaraista yksityistien käyttämistä säännöllisiin tai tilapäisiin kuljetuksiin tulisi vielä arvioida laajemmin huomioiden kuntien ja maakuntien tarve. Esimerkiksi kunnan palveluliikenteen yksityistiellä tulisi olla tämän lupamenettelyn ulkopuolella.

Taloudelliset vaikutukset

Valtiovarainministeriö katsoo, että jatkovalmistelussa tulisi taloudellisten vaikutusten arviointia vielä täydentää. Luonnoksessa ei ole kuvattu selkeästi oikeusministeriön hallinnonalalle tulevia kustannuksia ja niiden rahoitusta. Maa- ja metsätalouden vastuu kärkeä kärkeä käsiteltävää laajaa riita-asiaa ja sen keskimääräinen kustannus on 3 575 euroa. Yksityistieasiassa perittäisiin 500 euron oikeudenkäyntimaksu, joka tuloutettaisiin tuomioistuintulomomentille, joten kustannus lisäisi kokonaisuudessaan tuomioistuinten menoja asiamäärien kasvun perusteella. Esitysluonnoksessa ei ole esitetty arviota saapuvien asioiden määrästä. Sadan asian lisäys vastaisi noin 360 000 euron menoja käräjäoikeudessa.

Valtiovarainministeriö pitää välttämättömänä, että jatkovalmistelussa selvitetään lakiluonnoksen taloudelliset vaikutukset erityisesti oikeusministeriön hallinnon osalta sekä esitystä täydennetään vielä tältä osin. Muihin hallinnonaloihin kohdistuvat kustannukset tulisi selvittää yhteistyössä ao. ministeriön kanssa, jotta ne voitaisiin käsitellä kehys- ja talousarvioprosessin edellyttämällä tavalla.

Huomioon ottaen julkisen talouden vaikea tilanne, ehdotetun kaltaiset uudistukset on tarpeen toteuttaa valtiontalouden kehyspäätösten ja valtion talousarvioiden mukaisen hallinnonaloille päätettyjen määrärahojen puitteissa. Mahdolliset lisäkustannukset tulee kattaa kohdentamalla uudelleen ensisijaisesti liikenne- ja viestintäministeriön määrärahoja.

Esityksestä ei käy ilmi onko kyseessä talousarvioon liittyvä ns. budjettilakiesitys. Mikäli näin olisi, tulee se käsitellä vuoden 2018 talousarvion valmistelun yhteydessä.

Kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnan käsittely

Koska esityksellä on kuntien taloutta, hallintoa ja toimintaa koskevia vaikutuksia, se tulee käsitellä valtion ja kuntien neuvottelumenettelyssä kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

Valtiosihteeri kansliapäällikkönä

Martti Hetemäki

Osastopäällikkö, ylijohtaja

Auli Valli-Lintu

